

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ίδιοκτήτης — εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος με τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Πέρασε ἓνας χρόνος ἀπ' τὴ μέρα τῶν ἀρχαι-
ρεσιῶν, ἀπ' τὴ μέρα ποὺ τὸ τωρινὸ Διοικητικὸ Συμ-
βούλιο πῆρε στὰ χέρια του τὴν Διοίκηση τοῦ Συνδέ-
σμου μας μετὰ τὴ δική σας ψῆφο. Τὴ δράση μας τὴ
γνωρίζετε σχεδὸν ὅλοι σας καὶ ὅπως ὅποτε ἔχετε
ἀποκρυσταλλώσει μιὰ γνώμη, καλὴ ἢ κακὴ, ἔχετε
κάνει μιὰ κριτικὴ πάνω στὸ ἔργο μας. Αὐτὴ λοιπὸν
τὴ γνώμη καὶ τὴν κρίση, τὴν ἐπιδοκιμασία ἢ ἀποδο-
κιμασία, τοὺς ὁραματισμοὺς καὶ τὶς ὑποδείξεις, κα-
λεῖστε νὰ τὰ θέσετε σ' ὅλους ἐμᾶς ὑπ' ὄψη, νὰ τὰ
συζητήσουμε, νὰ ἰδωθοῦμε. Σύμφωνα, λοιπὸν, μετὰ
Καταστατικὸ, τὸ Δ.Σ. προγραμμάτισε τὴν καθιερω-
μένη ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευση.

Τὶ σημαίνει ὁμως Γενικὴ Συνέλευση; Εἶναι μιὰ
εὐκαιρία συνάντησης; Εἶναι μιὰ μικρὴ ὑποχρέωση;
Σημαίνει Ἀνώτατο ὄργανο τοῦ κάθε Σωματείου, τὸ
ἄλφα καὶ τὸ ὦμέγα, ὁ κριτὴς καὶ ὁ χαράκτης τῆς
πορείας του. Εἶναι μιὰ ἱερὴ ὑποχρέωση κι' ἓνα κα-
θῆκον τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, εἶναι μιὰ ἐμπει-
ρία γιὰ ὅσους δὲν εἶναι μέλη, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς φί-
λους. Δὲν τελειώνει τὴ συνάντηση, ἀρχίζει μετὰ
τὴ συνάντηση. Ὅλα τὰ μέλη ἔχουν δικαίωμα παίρ-
νοντας τὸ λόγο νὰ ἐκφράσουν τὴ γνώμη τους, νὰ
κριτικάρουν, νὰ ὑποδείξουν, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει ἡ κα-
λὴ πρόθεση καὶ νὰ ἀποφεύγωνται οἱ μακρὲς συζη-
τήσεις καὶ ἀψιμαχίες.

Τούτῃ ἡ ὑποχρέωση, λοιπὸν, δὲν εἶναι δική μας
ἀπαίτηση, ἀλλὰ τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ μ' ἐμᾶς γίνεται
παράκληση. Ἴσως εἰπωθεῖ, ὅτι ἀφοῦ συγκεντρώνε-

τε τὴν ἀπαιτούμενη ἀπαρτία, εἶναι περιττὸ νὰ ἐρχό-
μαστε ὅλοι. Τοῦτο εἶναι σφάλμα. Πρῶτο, γιατί δεί-
χνει σημάδια ἀδιαφορίας καὶ δεύτερο, ἀποκόβει, ἄς
ποῦμε, τὴν ἐπαφή.

Μένει, λοιπὸν, σ' ἐσᾶς ὅλους μέλη καὶ φίλοι, ἡ
ὑποχρέωση καὶ τὸ καθῆκον νὰ πλαισιώσετε τὴ Γενι-
κὴ μας Συνέλευση, νὰ τὰ ποῦμε ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ
ἀποδείξουμε, ὅτι ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ
Σύνδεσμο καὶ τὸ χωριό, δὲν εἶναι ὑπόθεση λίγων
ἀτόμων, ἀλλὰ μιᾶς ὁλόκληρης Κουκουβιστιανῆς κοι-
νωνίας. Ἐμπρὸς λοιπὸν, ὅλοι νὰ βρεθοῦμε καὶ νὰ
τὰ ποῦμε στὸ ξεκίνημα τοῦ καινούργιου χρόνου, ἐμ-
πρὸς νὰ γίνουμε ὅλοι ἀληθινοὶ φορεῖς τοῦ Συνδέ-
σμου μας. Ἐμπρὸς ὅλα τὰ νέα παιδιὰ στὸ κάλεσμα,
γιὰ νὰ μπορέσουν αὐριο νὰ εἶναι οἱ συνεχιστὲς μιᾶς
ζηλευτῆς παράδοσης, μιᾶς Κουκουβίστας περήφα-
νης, ἐνὸς Συνδέσμου μοναδικοῦ.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΠΟΓΝΩΣΗΣ

«Ὅπου κι' ἂν ταξιδέψω ἡ Ἑλλάδα μετὰ πληγώνει». Γ. Σεφέρης

Μὰ σὰν ταξιδέψεις στὴ δική μας Ἑλλάδα φίλε ἀνα-
γνώστη, κύριε πολιτικέ, κύριε κυβερνητικέ ἀρμόδιε, στὸ
γεωγραφικὸ χωρὶς τῆς Ρουμελιώτικης Παρνασσίδας ἀ-
πάνω στὶς πλαγιὲς τῆς Γκιώνας καὶ τῶν Βαρδουσιῶν,
ἂν δοκηθεῖς πεζοπορῶντας νὰ διαθεῖς τοῦτα τὰ χῶματα,
θαρρῶ πῶς μιὰ πληγὴ θὰ σοῦ τρυπάει τὰ συναισθήματα.
Καὶ θὰ εἶναι ἡ πληγὴ ἀβάσταχτη προτοῦ ἀκόμα ἡ θόρη-
ση σοῦ δώσει μιὰ κάποια ἐντύπωση ἀκαίρια καὶ θὰ δια-
στείς νὰ γυρίσεις ξοπίσω στὴ βόλεψη τῆς πόλης τινάζον-
τας τὴ λάσπη καὶ πετώντας στὰ ἄχρηστα μιὰ πικρὴ ἀλλὰ
ἀληθινὴ ἐμπειρία. Ὅστερα ἡ ζωὴ θὰ βρεῖ τὸν ἰδιορρυθμὸ.

Μὰ ἡ πληγὴ γυρεῖ βάλσαμο, γυρεῖ γιὰτρικόν.
Λύζαίνει καθημερινὰ καὶ σκάβει τοὺς λάκκους τῶν χω-
ριῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ συντάχτες κάποιας ἐφημε-
ρίδας θὰ ἐπλεγαν ὁδοιπορικὸ σκέτο. Ἐγὼ τὸ λέω πεζο-

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου μας εὐχεται
σὲ ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς καὶ
φίλους

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1979

πόρθημα θλίψης, αγώνα απόγνωσης όπως τον ζουν καθημερινά οι λιγότεροι άκρύτες της ξεχασμένης γης μας στην τωρινή εποχή.

Τρέχοντας άπάνω στην άσφαλτο, στοιχείο πολιτισμού, στο 51 χιλιόμετρο του δρόμου Λαμίας - "Αμφισσας, μια ταμπέλλα γράφει προς «ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ» από δω ή αρχή, από δω και πέρα μόνο χωματόδρομος. Νοιώθεις όμως μια κάποια ευτυχία που μπορείς να κινηθείς με αυτοκίνητο αποφεύγοντας πεζοπόρηνια ήμερών, έστω χοροπηδώντας μέσα τις αδιάκοπες λακκούβες που με τόση τέχνη ανοίγουν τα θαυτόνομα φορτηγά των μεταλλευτικών εταιριών. Πεντακόσια μέτρα πορείας και νοιώθεις το πρώτο σφίξιμο στην καρδιά, κάτι σαν φράξιμο, καθώς όμπρός σε καρτερεί ένα ξένο κομμάτι γης με τις γδαρμένες σάρκες της Γκιώνας να χάσκουν τη γύμνια τους, κι' ο φόδος ανάμεσα με το ξάφνιασμα και τη θλίψη σου παγώνει προσωρινά το αίμα. Έδω κείνο που διαβάσαμε στ' αναγνωστήρια του σχολείου «αγαπάτε το πράσινο, προστατέψτε τα δέντρα» δεν έχει πέραση, έδω σ' όλες τις άκριες γράφει «σκοτώστε, ξεριζώστε, αφανίστε το πράσινο, ο φόδος αμείβεται με θωξίτη».

Με τα μάτια μισόκλειστα αποφεύγεις με διάση τον άμύροτο τόπο — νεκροταφείο της φύσης — τον αλύπητα φονεμένο, μέσα απ' τις ίδιες λακκούβες που ανακατώνουν τα σωθικά παίρνεις κάπως άπάνω σου όταν το σκηνικό αλλάζει, ο τόπος μερώνει στη θώρηση του άπέραντου μεγαλείου της έλατιας έστω κι' αν αυτή ή θέση έχει επικηρυχτεί και καταγραφτεί στα κατάστιχα της μελλοθάνατης που σημαίνει «αποφίλλωσις του έδάφους, κοινά γδάρισμα, ξεριζώμα, ξεπάστρεμα του δάσους, χάριν του μεταλλεύματος του θωξίτου όστις προάγει την Έθνικήν Οικονομίαν και... αυξάνει τον πλούτο των μεταλλευτών. Καημένο δάσος, ποιός να σε προστατέψει;

Η παρένθεση αυτή είναι μια προσωρινή αναθήρηση καιμιά δεκαριά χιλιόμετρα σπάνιου φυσικού μεγαλείου γιατί σε λίγο το έμπα στα χωριά στην αναζήτηση ζωής θ' αρχίσει ν' άργομπήχνει το μαχαίρι κατάστηθα, ή αϊμόσταξη της πληγής θα σου γιομίζει τις χούφτες ανακατωμένη με λάσπες και πρέπει τώρα το κουράγιο να γίνει πλειότερο.

Να όμπρός σου τα χωριά ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ, ΟΙΝΟΧΩΡΙ, ΣΚΛΗΘΟΡΟ, ξεπίσω ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ, πιό κάτω ΣΤΡΩΜΗ, αγνάνια ΠΥΡΑ, ΜΑΥΡΟΛΙΘΑΡΙ, ΚΑΣΤΡΙΩΤΙΣΣΑ, ΔΑΦΝΗ, στο βάθος ΜΟΥΣΟΥΝΙΤΣΕΣ κλπ. Χωριά πανέμορφα, ζηλευτά, χωριά έρημα... Η ζωή παντού λειψή, ζωή που την κρατάνε ήλικίες με περασμένα τα 60, στηριγμένη σε κάποιο ραβδί, μαζεμένη γύρω απ' το τζάκι του σπιτιού ή κάποιου καφενέ όπου υπάρχει. Σμιζε 10 χωριά και δεν θάχεις 300 νοματάι-

ους σήμερα. Σμιζε 10 χωριά περί το '50 και θάχεις 10.000 άτομα.

Η εγκατάλειψη διαφεντεύει με στημένο το σκιάχτρο της από ράχη σε ράχη, ρεματιά σε ρεματιά, ρούγα σε ρούγα. Άφέντρες σκληρές, πετρωμένες, ή έρήμωση και ή εγκατάλειψη ανάμεσα με το θάνατο και τη φυγή άκονίζουν πεινασμένες, άπειλητικές τα σπαθιά τους στις άκριες της καρτερικής ζήσης των έλάχιστων ψυχών που τάχτηκαν να κρατάνε στη ζωή τη γης τους με τα δόντια στο χώρο της Όρεινης Παρνασσίδας.

Αυτοί οι... πεισματάρηδες, οι... αναχρονιστικοί, οι ξεφλημένοι και ξεγραιμμένοι που δεν γυρεύουν τον πηγαϊό σε πολιτείες παρά κρατούν τον τόπο τους όρθό, που ζυμώθηκαν με της γης τους το χώμα, πόνεσαν, γέλασαν, πολέμησαν, αυτοί οι άγνοί χωριάτες, οι ξεχασμένοι, έχουν δικαίωμα να ζήσουν, έχουν ανάγκη συμπαράστασης της κρατικής μηχανής, μιας έλάχιστης μέριμνας ώσπου να σθύσει ή ζωή απ' τον τόπο και δεν είναι μακρύς ο χρόνος.

Γράφοντας σε ένα χαρτί τις ανθρώπινες ανάγκες τους, τις πιό απλές, τις πιό ζωτικές, θα βρεις όλουθε τα ίδια προβλήματα λές και τα πάτησε καρμπόν. Έδω δεν υπάρχουν προνομιούχα χωριά, έδω το καζάνι βράζει με το ίδιο ζουμί. Η μοίρα κοινή, το χτές ήταν ζωή, το σήμερα πληγή, το αύριο θάνατος. Τα σχολιά κλείσαν, μόνο σε 2 - 3 υπάρχουν ακόμα 5 - 10 μαθητούδια. Έκκλησιές πολλές, παπάδες δυο τρεις, πάει και ή επαφή με την πίστη. Τα ζωντανά λιγόστεψαν γίνηκαν σπιτίσια, τα βοσκοτόπια απ' τη μια όργώνονται για θωξίτη, απ' την άλλη απαγορευμένες ζώνες. Δρόμοι τρισάθλιοι, μονάχα ένα πέρασμα κι' αυτό το καλοκαίρι κι' αν δεν έφτανε πριν 10 χρόνια ίσα με κεί ή MOMA, οι πεθαμένοι δεν θάξεραν να πούν στον άλλο κόσμο τί θα πεί αυτοκίνητο. Δυο τρία σαράβαλα με άγνωστο το χρόνο που κατασκευάστηκαν στοιδιάζουν ανθρώπους, ζωντανά και πραιμάτειες σε μια μίξη πρωτόφαντη στην εποχή της πυρηνικής έπιστήμης. Το ήλεκτρικό φτάνει σε δόσεις γιατί κόβεται συχνά για μέρες. Η τηλεπικοινωνία άλλου με χειροκίνητα καθουρνιστήρια άλλου με... αυτόματα αφήνει τους ανθρώπους ξεκομμένους απ' τον άλλο κόσμο. Η γης που έθρεψε γενιές και γενιές χέρσωσε απ' άκρη σ' άκρη γιατί σκαφτιάδες δεν υπάρχουν πιά και μόνο οι μπαξέδες σπέρνονται για τα αναγκαία. Γιατρός δεν υπάρχει πουθενά, έτσι κι' άρρωστήσει άνθρωπος ή θα πρέπει να πεθάνει ή να γιάνει από μόνος του.

Ανάγκες ανθρώπινες, ανάγκες της Έλληνικής υπαίθρου, του όρεινού χωριού. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι για να ζήσουν, να κρατήσουν έστω για λίγα χρόνια ακόμα ζωντανά τα χωριά τους έχουν δικαίωμα να έλπίζουν

Πολλοί φίλοι διαβάζουν
τὸ Δελτίο μας κι' ἴσως ποτὲ
νὰ μὴν ἔχουν δὴ τὸ χωριό
μας. Δημοσιεύουμε, λοιπόν,
μιὰ φωτογραφία μὲ ὅλη τὴν
ἀποψητὴς Καλοσκοπῆς.
Ὑπενθυμίζουμε μὲ τὴν
εὐκαιρία, σ' ὅλους τοὺς
συγχωριανοὺς καὶ φίλους,
ὅτι τὰ ἡμερολόγια τοῦ
Συνδέσμου μας ἔχουν τὴν
ἴδια φωτογραφία τυπωμένη.
Ζητήστε, λοιπόν, τὰ
ἡμερολόγια, γιὰ νὰ ἔχετε
τὸ χωριό μας μπροστὰ σας.

σὲ ἓνα κοιμιάτι συμπόνοιας, ἐκπλήρωσης, ὑποσχέσεων
ποὺ δίνονται σωρὸ ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς ψήφου καὶ
λησιμονιοῦνται εὐθὺς τὴν ἄλλη μέρα. Ὅμως ἡ ψήφος
τοὺς ἔχει τὴν ἴδια δύναμη μὲ ὅλες τὶς ἄλλες. Ὁ Νομὸς
Φωκίδας δὲν εἶναι 5 - 10 κωμοπόλεις καὶ ἄλλα τόσα
καμποχώρια, εἶναι πολλὲς Παρνασσίδες, πολλὰ χωριά
σκαλωμένα στὰ βουνὰ ποὺ πρόσφεραν ἄπειρες θυσίες στὴ
Λευτεριά τῆς πατρίδας. Πρέπει ἡ κρατικὴ μηχανὴ νὰ
στελεῖ λίγο λάδι νὰ λαδῶσουν κι αὐτὰ τὰ ξεχασμένα
γρανάζια. Στους τόπους ποὺ σὲ λίγο καιρὸ θὰ κρᾶζουν
κουκουδάγιες καὶ μάταια θὰ γυρεύουμε τὴν ὀρεινὴ Ἑλ-
λάδα γιατί θάχει πεθάνει ὀριστικὰ καὶ μαζί τῆς τοῦτο
τὸ κοιμιάτι τῆς Ρούμελης καὶ κάθε ὀρεινὸ κοιμιάτι, κι'
ἐμεῖς θὰ λησιμονήσουμε ποῦθε ῥχόμαστε καὶ ὁδοπορι-
κὰ δὲν θὰ τολμηθοῦν γιατί τ' ἀγρίμια θὰ κατοικήσουν
μέσ' τὰ σπίτια. Ἀλλὰ ἡ βόλεψη τῆς πολιτείας εἶναι βό-
λεψη, ὁ χρόνος μετράει πένθιμα, ἡ ζωὴ ἀργοσβύνει σὲ
πλαγιὲς τῶν βουνῶν.

Ὁ Νίκος Τούμπας
εὐχεται σ' ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Τυπογραφεῖο - Σφραγίδες Βερανζέρου 14
Ἐπιγραφαὶ τηλ. 5239450

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἀγαπητοὶ συγχωριανοί,

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἐπανερχόμαστε σὲ θέμα ποὺ
καὶ προηγούμενα γράψαμε. Μὲ λύπη μας ὁμολογοῦμε
τὸ γεγονός πὺς κανένας δὲν στέλνει ἓνα κοιμιάτι ἔστω
γιὰ νὰ βοηθήσει στὴ συγκέντρωση ὕλης γιὰ τὸ Δελτίο.
Ὅραϊο εἶναι νὰ ἀντλοῦμε μὰ ὅταν δὲν ὑπάρχουν πηγές
τί γίνεται; Ἐνα καὶ δυὸ άτομα ἐξαντλοῦνται καὶ πνευ-
ματικὰ καὶ σωματικὰ. Βοηθήστε λοιπὸν τὸ ἔργο τοῦ Δελ-
τίου μας.

Ὁ Βασίλης κι' ὁ Θύμιος Χαμηλὸς

εὐχονται σ' ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς κι'
ἐκλεκτοὺς πελάτες τους

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1979»

Ταβέρνα Ἀφοὶ Χαμηλοῦ

Ἀνδριανουπόλεως 36

τηλ. 5131359

ΑΠ' ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΡΓΟ ΚΑΚΟΤΡΑΧΗΣ. Όλοκληρώθηκε το προστατευτικό έργο της όμορφης τοποθεσίας του χωριού μας. Άλθητινά έγινε ένα σωστό υποστήριγμα κι' έτσι ο πλάτανος διασώθηκε από το θάνατο, μένει μόνο ή επιχωμάτωση, αλλά και αυτή θα γίνει με τη σειρά της.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ. Για πρώτη φορά ο Σύλλογος εκτύπωσε ήμερολόγια που απεικονίζουν φωτογραφία του χωριού μας μ' όλοκληρη την άποψη. Παρακαλούμε όλους τους συγχωριανούς να προμηθευτούν τὰ ήμερολόγια μας και να βοηθήσουν την προσπάθειά μας για το χωριό.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ. Ήδη το Δ.Σ. αποφάσισε να γίνει ή ετήσια Γενική Συνέλευση στο τρίτο δεκαήμερο του Ιανουαρίου. Παράλληλα κινείται για να εξασφαλίσει αίθουσα για τον καθιερωμένο χορό. Παρακαλούμε όλους τους συγχωριανούς να πλαισιώσουν τις εκδηλώσεις αυτές. Λεπτομέρειες θα γνωστοποιηθούν με εγκύκλιο του Συμβουλίου.

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ. Επίσης έχει αποφασισθεί ή δενδροφύτεψη του σχολικού κήπου και ή μετατροπή του σε άλσος. Με την καλύτερηψη του καιρού κλιμάκιο του Συμβουλίου θα άνεθεϊ στο χωριό με μηχανικό για μελέτη ώστε να γίνει ένα όμορφο έργο.

ΕΞΕΛΩΝΑΣ. "Όστερα απ' τις διακηρύξεις του νέου Προέδρου του χωριού μας και σε επικοινωνία μαζί του συζητήθηκε το θέμα του ξεγώνια και μελετήθηκαν σε πρώτη φάση οι δυνατότητες. Ελπίζουμε ότι με την συμπαράσταση και συνεργασία όλων ο πολυπόθητος ξεγώνιας θα θεμελιωθεί και θ' αλλάξει το χωριό μας.

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Ξεφυλλίζοντας την ιστορία της μνήμης στα κατοχικά χρόνια, αλαφροπατώντας το αίματοποτισμένο χώμα του χωριού μας κει κάπου στις 9 Δεκέμβρη 1942 γράφει:

Μετά την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου που συγκλόνησε τον αγωνιζόμενο λαό και αναπτέρωσε την αντίσταση έμελλε για μιὰ ακόμα φορά να πληρώσει ο άμαχος λαός. Άφρισμένοι οι Ίταλοι για το κακό, διέταξαν τη σύλληψη και τη σφαγή όλων των Κοινοταρχών και των υπόπτων ατόμων των γειτονικών χωριών. Στα Καστέλια οδηγήθηκαν περί τὰ 18 άτομα και εκτελέστηκαν επί τόπου. Μεταξύ τους ο συγχωριανός μας Λουκάς Ν. Πριόβολος ο τότε Πρόεδρος του χωριού μας.

Ή μνήμη του ως μένει ανάμεσα στους συγγενείς και φίλους, μνήμη ενός άθώου που χάθηκε δίχως αϊτία.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Άρκετά γράμματα φτάνουν στο Δελτίο μας από μέλη και φίλους του Συνδέσμου εκφράζοντας τις απόψεις τους γύρω απ' την εμφάνιση και το περιεχόμενο αυτού του μικρού αλλά τόσο ζωντανού Δελτίου.

Να τί μας γράφει ο εκλεκτός φίλος του χωριού μας και αναγνώστης της Κουκουδίστας κ. Γιώργος Καρύδης, τ. τιμηματάρχης Υπουργείου Έσωτερικών, Λεμεσού 60, Άθήνα.

«Άγαπητή Κουκουδίστα, φίλοι εκδότες του Δελτίου,

Κρατώντας το πανέμορφο δελτίο σας στα χέρια μου δέν θάταν υπερβολικό να σας πω ότι το διαδάζω 3 - 4 φορές, ρουφώντας με το ίδιο ενδιαφέρον πάντα το περιεχόμενό του.

Είναι αξιοθαύμαστο και υπέροχο σεις οι Κουκουδιστιανοί, τὰ παιδιά του πανέμορφου Ρουμελιώτικου χωριού, ο μοναδικός σε δράση Σύλλογός σας να επιτελεί ένα τόσο όμορφο έργο, να κρατά ενήμερα τὰ μέλη του, να γνωρίζει άγνωστες πτυχές και ωραίες ιστορίες στους φίλους αναγνώστες.

Εύχομαι μακρόχρονη νάναι ή έκδοσή του και να βρεί μιμητές απ' όλους τους Συλλόγους της χώρας μας.

Σας εύχαριστώ

Με αγάπη

Γ. ΚΑΡΥΔΗΣ

Προς Γιώργο Τσουλανδρή. Έπειδή ο χώρος είναι λίγος θα επανέρθουμε σε άλλη έκδοση.

Περιμένουμε πάντα τις εντυπώσεις σας, τις γνώμες σας, τις κριτικές σας γύρω από το Δελτίο.

**ΝΕΑ
ΓΕΝΙΑ**

Και πάλι το παρόν της νεολαίας του χωριού μας είναι δισταχτικό σε περισσότερες εκδηλώσεις, σε ενεργοποίηση. Παρ' όλο τον προγραμματισμό ειδικής έκδρομης για τὰ νέα παιδιά, ή συμμετοχή τους υπήρξε μιὰ απογοήτευση, μιὰ αδιαφορία που σημαίνει ότι ενδιαφέρθηκαν 5 - 10 άτομα μόνο. Οι λόγοι σ' έμας είναι άγνωστοι, πρέπει όμως να γίνει ένα βήμα απ' τους νέους πιο σταθερό, πιο κοντινό κι' έμεις απ' την πλευρά μας να προσφέρουμε ότι μπορούμε.

ΝΕΑ ΓΕΝΝΙΑ

Στή συνέχεια δημοσιεύουμε μιὰ επιστολή πού μᾶς ἔστειλε ἕνας νέος τοῦ χωριοῦ μας ἐξιστορώντας μας τὴ δράση τῆς νέας γεννιάς στὸ καλοκαίρι πού πέρασε στὸ χωριό, ἀλλὰ καὶ στίς μέρες ἐδῶ στήν Ἀθήνα. Παράλληλα θὰ πρέπει νὰ τονίσουμε καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων παιδιῶν πού δὲν μένουν στήν Ἀθήνα, πού μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ προσφέρουν τὴ βοήθειά τους σὲ ὅποιεςδήποτε ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ χωριοῦ μας.

Ἀγαπητὴ «Κουκουβίστα»

Πήραμε ἀφορμὴ νὰ σοὺ γράψουμε, ἀπὸ τὸ ἄρθρο πού εἶχες στὸ τελευταῖο φύλλο σου περὶ μιᾶς συνεργασίας τῶν νέων. Αὐτὸ βέβαια, εἶναι γεγονός, τὸ ὁποῖο ὅμως ἔχει καὶ τίς δικαιολογίες του. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶς τὰ πολλὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν σήμερα οἱ νέοι μὲ τίς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις, τὰ φροντιστήρια καὶ τὰ τόσα ἄλλα. Ὁ ἐλεύθερος χρόνος μας εἶναι ἐλάχιστος.

Παρὰ τὸ φόρτο τῶν ἐργασιῶν μας, τὰ λίγα Σαββατοκύριακα πού μᾶς ἔμειναν, φέτος τὸ καλοκαίρι, ἀφήφωντας λόγους οἰκονομικοῦς, διαβάσματα κλπ. πηγαίναμε στὸ χωριό μας. Στὴν Καλοσκοπὴ μας, πού πάντα ἀγαπᾶμε καὶ πάντα ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν πρόσδ' της. Ἔτσι ἔγιναν ἀξέχαστα γλέντια στὸ παραδοσιακὸ ταβερνάκι τοῦ χωριοῦ, στὸ Καραμπέτσο. Στὴν παρέα ὑπῆρχαν παιδιὰ πού ἔπαιζαν κιθάρα, φουσαρμόνικα καὶ ἄλλα ὄργανα, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ κέφι νὰ φθάνει στὸ ζενίθ καὶ τὸ μαγαζί νὰ κλείνει τίς πρωινὲς ὥρες, μὲ τὸν μπαρμπα-Κώστα πάντα παραπονεμένο καὶ νυσταγμένο.

Μάλιστα κατὰ τίς 15 Αὐγούστου ἡ παρέα αὐξήθηκε πολὺ, πλησιάζοντας τὰ 30 μὲ 35 παιδιά. Οἱ ἡμέρες αὐτὲς θὰ μείνουν ἀξέχαστες.

Συνέχεια ὅλων αὐτῶν ἦταν ἡ καθιερωμένη ἀπὸ πέρ-συ συγκέντρωση τῶν νέων τῆς Καλοσκοπῆς, στήν Ἀθήνα. Φέτος συγκεντρώθηκαν πιὸ πολλὰ παιδιά, καὶ τὸ γλέντι πού ἔγινε στήν ταβέρνα τοῦ Πλατάνου, στὸν Περισσό, εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Γύρω στὰ 40 ἄτομα (ὅλα ἀπὸ τὸ χωριό), συζητώντας παλιὲς περιπέτειες καὶ ἔχοντας ὑπέροχες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Καλοσκοπὴ, ἔφθασαν σ' ἕνα πρωτοφανὲς σημεῖο κερφοῦ, δικαιώνοντας αὐτοὺς πού ισχυρίζονται, ὅτι ὅλα τὰ νέα παιδιά τῆς Κουκουβίστας ἀγαποῦνται καὶ εἶναι ἐνωμένα σὰν ἀδελφία. Κοινὴ μάννα τους, τὸ πιὸ γραφικὸ ἴσως, χωριουδάκι τοῦ κόσμου, ἡ Καλοσκοπὴ.

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν ταβέρνα, δώσαμε ὅλοι μιὰ ὑπόσχεση, ὅτι μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία, θὰ ἀνέδουμε στὸ χωριό, γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε ὅλοι μαζί, τίς ὑπέροχες στιγμὲς πού μᾶς προσφέρει πάντα τὸ χωριό μας.

Κάποιοι ἀπ' τοὺς νέους πού σ' ἀγαπᾶνε

Στίς φετεινὲς ἐξετάσεις τῶν Ἀνώτατων Σχολῶν τὸ Δελτίο πληροφορήθηκε ὅτι πέρασε ἡ κόρη τοῦ Ἀσημάκη Δανιὴλ Καίτη, στήν Ἀγγλικὴ Φιλολογία Ἀθηνᾶς καὶ ὁ Κώστας Δ. Τσόχλας στήν Ἀνωτάτη Ἑμπορικὴ.

Παρακαλοῦμε ὅσους νέους πέρασαν σὲ σχολὲς νὰ μᾶς τὸ γράψουν πρῶτα γιὰ νὰ τὸ μαθαίνουμε καὶ δεῦτερο νὰ γνωρίζουμε τὸ μελλοντικὸ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ τοῦ χωριοῦ μας.

* * *

Στὴ γεωπονοδασολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης πέρασε καὶ ὁ Νίκος Δ. Τσόχλας.

Σ' ὅλα τὰ παιδιά εὐχόμαστε καλὲς σπουδές.

* * *

Ὁ Κώστας Σ. Μπρουτζάλας (γιὸς Μαρίας Ἀλεξίου) τέλειωσε τὴ Νομικὴ Σχολὴ Ἀθηνᾶς καὶ ἔδωσε τὸν κανονισμένο ὄρκο. Τοῦ εὐχόμαστε καλὴ σταδιοδρομία.

**κουκουβίστινα
νεα**

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Οἱ ἐκλογὲς πού τόσες συγκινήσεις πρόσφεραν στὸ χωριό, πού ἔδωσαν μιὰ καινούργια ὄψη, πέρασαν στὸ παρελθόν. Γιὰ πρώτη φορὰ ψήφισαν 335 ἄτομα καὶ τὸ γεγονός τοῦτο ἔδειξε πόσο οἱ συγχωριανοὶ ἔχουν μέσα τους ριζωμένοι τὴν ἱερὴ ἰδέα τῆς ψήφου καὶ πόσο ἀγαποῦν τὸ χωριό τους. Ἀντίπαλοι ἦταν οἱ συνδυασμοὶ «ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Θεμιστοκλῆ Ραπτόπουλο καὶ «ΠΡΟΟΔΟΣ - ΕΡΓΑΣΙΑ» μὲ τὸ Νίκο Γεωργίου. Νικητὴς ἀναδείχτηκε ὁ συνδυασμὸς «ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» καὶ νέος πρόεδρος γιὰ τὴν ἐρχόμενη 4ετία ὁ Θεμιστοκλῆς Ραπτόπουλος μὲ συμβούλους τοὺς Γεώργιο Ἀποστολόπουλο, Ἀλέκο Πλατανιά, Νίκο Γεωργίου καὶ Παναγιώτη Βλάχο. Ἀς δοῦμε ὅμως τὴ σειρά τῶν ψήφων γιὰ τὴν ἱστορία.

«ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀποστολόπουλος Γεώργιος	49 ψῆφοι
Λύγερινος Νίκος	27 »
Ἀχλαδάς Ζήσης	23 »
Κολλύρης Γεώργιος	5 »
Κυριάκης Θανάσης	19 »

Πλατανιάς Ἀλέκος 39 »
 Χαμηλὸς Γιάννης 29 »
 ψῆφοι συνολικοὶ 196 καὶ 1 ἄκυρος καὶ 5 ὑπὲρ τοῦ συν-
 δυασμοῦ

«ΠΡΟΟΔΟΣ - ΕΡΓΑΣΙΑ»

ΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αὐγερινὸς Μιχάλης 7
 Βλάχος Παναγιώτης 52
 Κολλῦρης Παναγιώτης 30
 Ματθαίου Χαράλαμπος 24
 Τούμπας Γιάννης 22
 ψῆφοι συνολικοὶ 138, 3 ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ

Στὸν καινούργιο Πρόεδρο τὸ Δελτίο ἐκφράζει τὶς
 θερμὲς εὐχὲς του καὶ ὁ Σύνδεσμος εἶναι πρόθυμος γιὰ μιὰ
 πλατεῖα συνεργασία γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας.

ΜΙΚΡΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

Οἱ ἐκλογὲς ξεχάστηκαν μιὰ καὶ ὁ πυρετὸς ἔπεσε
 μὲ τὸ ἀνοιγνὰ τῆς κάλπης. Τὸ ἀποτέλεσμα μέτρησε εὐ-
 νοϊκὰ γιὰ τὸν Συνδυασμὸ τοῦ Θεμιστοκλῆ Ραπτόπου-
 λου ποὺ ἐκλέχτηκε Πρόεδρος. Δὲν ἔχουμε τὴν ἐλάχιστη
 πρόθεση γιὰ ὁποιαδήποτε παρέμβαση στὸ ἔργο τοῦ νέ-
 ου κοινοτικοῦ ἄρχοντα. Αἰσθανόμαστε ὅμως τὴν ἀνάγκη
 νὰ τοῦ ἀπλώσουμε χέρι συνεργασίας, νὰ σταθοῦμε
 στὸ πλευρὸ τοῦ προσφέροντος κάθε δυνατὴ βοήθεια γιὰ
 τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ μας, ἀνυστερόβουλα, νὰ ξεκινή-
 σουμε ὅλοι μαζί γιὰ μιὰ καινούργια Κουκουδίστα ὅπως
 ἦταν καὶ τὸ ἐμβλημα τοῦ συνδυασμοῦ. Καὶ σὲ τοῦτο τὸ
 σημεῖο θέλουμε νὰ σταθοῦμε λίγο, νὰ ποῦμε δυὸ λόγια,
 δυὸ λόγια ποὺ ἔφεραν μιὰ ἡθικὴ δέσμευση τοῦ νέου
 Προέδρου ἀπέναντι στοὺς συγχωριανοὺς ψηφοφόρους καὶ
 μὴ. Ἡ δέσμευση εἶναι τὸ πρόγραμμα καὶ περιμένουμε
 νὰ δοῦμε νὰ ζωντανεύουν ἐκεῖνοι οἱ ὡραῖο στόχοι κι'
 ἔχουμε ὑποχρέωση νὰ βοηθήσουμε ὅλοι στὴν ἀναμόρφω-
 ση τοῦ χωριοῦ. Περιμένουμε ἀκόμα νὰ δοῦμε τὸ Κοινο-
 τικὸ Συμβούλιο νὰ παραβρίσκεται στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ
 Συνδέσμου μας, κάτι ποὺ δὲν ἔγινε μέχρι σήμερα. Ἐλ-
 πίζουμε στὴν προσέγγιση καὶ καλὴ συνεργασία γιὰ τὴν
 Κουκουδίστα μας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

«Ο ΖΥΓΟΥΡΗΣ»

Ταξίδια - Τουρισμὸς - Ἐκδρομαὶ

Ἐκδόσεις εἰσητηρίων καὶ Διαβατηρίων

ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ 12 ΤΗΛ. 26.27.292, 26.20.590

ΜΥΚΟΝΙΑΤΙΚΑ - ΑΓ. ΑΝΑΓΥΡΟΙ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ Δελτίο ἀποδείχεται ἐμπρακτα
 καὶ ἀγάπη σημαίνει συνδρομή, συνδρομὴ ποὺ δίνει τὴ
 δύναμη στὸ Σύνδεσμο νὰ φέρνει σ' ὅλους τοὺς συγχωρια-
 νοὺς τὰ νέα τῆς Κουκουδίστας μας. Ἀσταμάτητες οἱ εἰσ-
 φορὲς τῶν συγχωριανῶν ὅπου κι' ἂν βρίσκονται. Πήρα-
 με λοιπὸν τὰ παρακάτω ποσά:

1) Κόλλιας Κων)νος (Ἀργυρούπολις)	2.000
2) Ἀγγελικὴ χα Ε. Κόλλια (ΗΠΑ) στή μνήμη τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της Εὐαγγέλου	1.830
3) Δημήτριος Ε. Κόλλιας στή μνήμη τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐαγγέλου	1.000
4) Ἡλίας καὶ Πίτσα Κατσανιώτη στή μνήμη τοῦ θεῖου τους Ἀνδρέα Κατσανιώτη	1.000
5) Ἀφοὶ Χαμηλοῦ (Ταβέρνα)	1.000
6) Παναγιώτης Βλάχος (Χανιά)	1.000
7) Γεώργιος Κατσανιώτης (ΗΠΑ)	1.000
8) Παρασκευὴ Κ. Γεωργίου στή μνήμη τοῦ πεθεροῦ της Νάκου Γεωργίου	500
9) Παναγιώτης Σκαπετάρης	500
10) Ἑλένη Κ. Βλάχου	500
11) Ζήσης Ἀχλαδᾶς	250
12) Γεώργιος Κυριάκης	200
13) Ἰωάννης Κισσόπουλος	200
14) Ἰωάννης Κασσιδῆς	200
15) Ἑλένη Εὐθ. Κόλλια εἰς μνήμη τοῦ συζύγου της	3.000

— ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΑΛΕΝΤΑ —

Ἡ ποίηση εἶναι ἓνα κεφάλαιο ποὺ γιὰ ν' ἀσχολη-
 θεῖς μαζί του πρέπει νὰ τὸ κατέχεις τεχνολογικά. Τοῦ-
 το ὅμως δὲν στέκεται ἐμπόδιο σὲ πολλοὺς συγχωριανοὺς
 ὅταν μὲ μοναδικὸ στοιχεῖο τὸν αὐθορμητισμὸ καὶ τὴν ἀ-
 γάπη γιὰ τὸ χωριὸ τους, μᾶς στέλνουν τὴν πέννα τοῦ
 πηγαίου ταλέντου τους, ὅταν μὲ ἀπλὲς ἀράδες στίχων
 ἐκφράζουν τὸν ψυχικὸ τους κόσμο. Κι' αὐτὸ εἶναι ποὺ
 κάνει ἐντύπωση καὶ καλύπτει τὶς ὅποιες ἀτέλειες. Ἐπει-
 δὴ ὁ χῶρος τοῦ δελτίου εἶναι μικρὸς γι' αὐτὸ δημοσιεύ-
 ομε μόνον δύο ἀπ' ὅσα μᾶς ἔστειλαν κι' αὐτὸ δὲν σημαίνει
 πὼς καὶ τὰ ὑπόλοιπα στεροῦνται ἀξιολόγησης. Τὸ πρῶτο
 γράφτηκε στή Γερμανία ἀπὸ τὸν Τάκη Ν. Μώρη καθὼς
 ἡ νοσταλγία τῆς Κουκουδίστας τοῦ μάγευε τὶς σκέψεις
 καὶ τὸ δεύτερο ἀπὸ τὸ μικρὸ μαθητὴ Χρυσόστομο Ἀλ.
 Βλάχου.

Ἕνα ὁμορφο χωριὸ

Κάπου στῆς Ρούμελης τὰ μέρη,
 ἐκεῖ ψηλὰ σ' ἓνα δουνό,

σάν νά 'θαλε ὁ Θεὸς τὸ χέρι
καὶ ἐγινε ἓνα χωριό.

Στὰ χίλια μέτρα εἶναι ψηλά
κι' ἔχει ἀπ' τὶς τρεῖς μεριές θουνά,
ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως μπορεῖς,
ὅλο τὸν κάμπο νά θωρεῖς.

Τὰ σπίτια του εἶναι ἀραιά,
πιάνουνε ὅλη τὴν πλαγιά,
ἔχει μεγάλα καὶ μικρά,
μὰ ὅλα εἶναι γραφικά.

Ἔχει δρόμους καὶ δρομάκια
καὶ μικρὰ μονοπατάκια,
ὅπου ὅμως κι' ἂν θαδίσσεις,
μὰ θρυσοῦλα θ' ἀπαντήσεις.

Λίγο ἔξω ἀπ' τὸ χωριό,
δυὸ χιλιόμετρα ἢ τρία,
εἶν' τὸ κεφαλόβυρσο,
πού ἔχει νερά ὅλο κρύα.

Κόσμος πάει στὴν ἀράδα,
πρὸς μία τοποθεσία,
πού τὴν λέν Ἀγία Τριάδα,
ἔχει καὶ μὰ ἐκκληστὰ.

Ἐκεῖ ἔχουν πανηγύρι,
σάν γιορτάζει τὸ ξωκλήσι,
στὸ χορό, πολλοὶ οἱ γῦροι
τὸ κρασί ρέει σάν θρύση.

Τὸ χωριὸ αὐτὸ προσφέρει
καὶ ὥραιες ἐκδρομές,
σὲ πολὺ ὁμορφα μέρη,
μὲ μικρὲς διαδρομές.

Ἔλατα δὲν ἔχει μόνο,
μὰ καὶ δέντρα καρποφόρα,
τόσο καθαρὸ ὀξυγόνο,
λίγο ὑπάρχει μὲς τὴν χώρα.

Ἔβγαλε παιδιὰ ἓνα κι' ἓνα,
πού δουλεύουν, καλαμάρι, πιλοφόροι
καὶ ἥρωα τοῦ Εἰκοσιένα,
τὸν Παπαντριά τὸν Μῶρη.

Ἄν πᾶς ἐκεῖ τὴν ἀνοιξη,
θὰ δεῖς ὅλα μυρίζουν,
ἀπ' τὴν γλυκιὰ τὴν εὐωδιά,

τὰ σπάρτα ποὺ χαρίζουν.
Τὸ καλοκαίρι, ὅπου κι' ἂν πᾶς,
ἀπ' τὴν πολλή τὴν ζέστη σκάς,
ἐκεῖ δροσοῦλα θὰ χαρεῖς,
καὶ πράσινο, ν' ἀναπαυθεῖς.

Ἄν πεῖς γιὰ τὸ φθινόπωρο,
καλὰ ἐκεῖ, ἔχει χίλια,
καὶ θὰ χορτάσεις ἄφθονα,
καρύδια καὶ σταφύλια.

Ἔχει κι' ὁ χειμῶνας ὁμορφιές,
ἀπ' τὰ παλιὰ τὰ χρόνια,
σάν τὶς νυφούλες μοιάζουνε,
τὰ ἔλατα ἀπ' τὰ χιόνια.

Ἐδῶ τώρα σταματῶ,
τέλειωσε ἡ περιγραφή.
Τ' ὄνομά του νὰ σᾶς πῶ;
Ναί, τὸ λέν ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ!!!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΜΩΡΗΣ

Τὸ χωριό μου

Καλοσκοπή Καλοσκοπή
παλιὰ μας Κουκουδίστα.
Καλοσκοπή μας ὁμορφη
τῆς Γκιώνας τὸ καμάρι.

Καλοσκοπή μὲ τὰ πολλὰ
τὰ κρύα τὰ νερά σου,
μὲ τὶς πολλὲς τὶς ρεματιές
καὶ τὶς ψηλὲς ραχοῦλες.

Ὅποιος σὲ ἐπισκέπτεται
μαγεύεται μαζί σου
καὶ δὲν ξεχνᾷ τὰ κάλλη σου
καὶ τὴν τρανὴ μορφή σου.

Ἐμεῖς ποὺ μεγαλώνουμε
μέσ' τὴ ζεστὴ ἀγκαλιά σου
κάθε στιγμή ἡ σκέψη μας
εὐρίσκεται κοντά σου.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΑΛ. ΒΛΑΧΟΣ

κοσμικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Κοριτσάκι απόχτησε ο Τάκης Μώρης που βρίσκεται στη Γερμανία.

Αγοράκι απόχτησε ο Γιώργος Ν. Βασιλείου.

Κοριτσάκι απόχτησε η Αλεξάνδρα Α. Μώρα.

Κοριτσάκι απόχτησε ο δάσκαλος του χωριού κ. Ίωσήφ Μιχαηλίδης.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

Στο χωριό βαφτίστηκε το αγοράκι του Χρήστου Ραύλια (γαμπρού Γ. Χαμηλού) και ονομάστηκε Χρυσοβαλάντης. Ο παπούς Γ. Χαμηλός πανευτυχής δημιούργησε ένα τρικούδερτο γλέντι.

Στη Γερμανία βαφτίστηκε το αγοράκι του Θεοχάρη Παπανικολάου και ονομάστηκε Γιάννης.

Στην Αθήνα βαφτίστηκε το αγοράκι του Βασίλη Ποδάρα και πήρε το όνομα Σωτήρης.

Σ' αυτές τις ώρες στιγμές το Δελτίο στέλνει τις θερμές ευχές του.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο από τα Χανιά Κρήτης Κουκουτσάκης Μιχαήλ έδωσε υπόσχεση γάμου στη Μαργαρίτα Έλ. Μιμίνη, κόρη της Ζωής το γένος Εδθ. Γ. Χαραλάμπους.

Υπόσχεση γάμου έδωσε ο Γιώργος Κ. Λίτσος με τη δεσποινίδα Καραδήμου από τον Παλαμά.

Επίσης μνηστεύτηκε στη Λειβαδιά η Γεωργία Χ. Ραπτοπούλου με τον Δημήτρη Πολύζου, επιχειρηματία από τα Δενδράκια Φαρσάλων.

Ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στην Αθήνα έγιναν οι γάμοι της συγχωριανής Βασιλικής Γ. Αύγερινου και του Νίκου Ακτίδη στην εκκλησία του Αγίου Αιμιλιανού, Α. Σκουζέ. Πλήθος συγγενών, συγχωριανών και φίλων τίμησε με την παρουσία του και ευχήθηκε το νεαρό ζευγάρι.

Επίσης στην εκκλησία του Αγίου Κων/νου (Κολωνός) έγιναν οι γάμοι της Βασιλικής Ευθυμίου Χαμηλού και του Θόδωρου Ζώη.

Στά παρα πάνω ζευγάρια ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

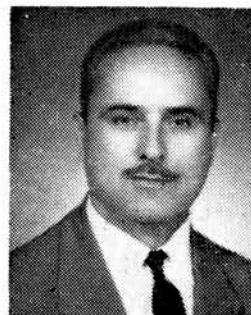
ΘΑΝΑΤΟΙ

Σε προχωρημένη ηλικία πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό η Μόρφω Παπαγεωργίου (Παπαδάκη). Στή γιαγιά Μόρφω που από χρόνια ήταν τυφλή συμπαράσταθηκαν με πολλή στοργή τα παιδιά της.

Πέφτοντας απ' το τρακτέρ σκοτώθηκε ο άτυχος συγχωριανός μας Γιάννης Α. Λίτσος κι' άφησε πίσω του μια πολυμελή ορφανεμένη οικογένεια. Η κηδεία του έγινε στα Καστέλλια.

Στην Αθήνα πέθανε και ο συγχωριανός μας Κώστας Τσώνος. Στή μνήμη του τελέστηκε και 40ήμερο μνημόσυνο.

Στις 13 Δεκεμβρίου πέθανε στη Λαμία η Παναγιώτα Χαρ. Άχλαδα και τάφηκε στο χωριό μας. Τους οικείους των ανωτέρω το δελτίο μας συλλυπείται.

Στις 20 Νοεμβρίου έφυγε ξαφνικά ο συγχωριανός Ειρηνοδίκης Αντώνης Γ. Πασσαλής. Κηδεύτηκε στη Λάρισα με συμμετοχή συγγενών και φίλων. Στόν πρόωρο χαμό του ο ανηψιός του Δημήτρης Κόλλιας έστειλε στο Δελτίο τα πάρα κάτω λόγια.

Στή μνήμη του Αντώνη Γ. Πασσαλή ο συγχωριανός Δημήτρης Κόλλιας θέλησε να στείλει δυο λόγια ειπωμένα απ' την ψυχή του, δυο λόγια στερνά.

Πικρά τὸ λένε τὰ πουλιά, πικρά τὰ χελιδόνια
πικρά τὸ λέει μιὰ Πέρδικα στ' Ἀντώνη μας τὸ
(μνήμη).

Ἀλησμόνητε Θεῖε. Ἀξέχαστε ἄνθρωπε, δίκαιε δικαστὴ,
συγχώρα με πὺ ψυχικὴ μου ἀντοχή κιόταψε μὴ μπο-
ρῶντας νὰ πῶ δυὸ λόγια στερνὰ τὴν ὥρα τῆς φυγῆς σου
κι' ἀναγκάζομαι νὰ τὰ γράψω. Βλαστάρη τῆς παλιᾶς
Κουκουδίστας ἀπὸ γονιοὺς φτωχοὺς ἀλλὰ περήφανους,
ἔζησες τὰ πρῶτα σου χρόνια στὸ αὐστηρὸ οἰκογενειακὸ
περιβάλλον καὶ διδάχτηκες μεγάλες ἀρετές, νὰ πορεύε-
σαι ἀνθρώπινα καὶ τίμια, νὰ συμπονᾷς τὸ διπλανό, νὰ
δίνεις κοιμῆματα ἀπ' τὴν καλωσύνη σου, νὰ γαλουχῆσαι
μιὰ φκιαγμένη ἀπὸ σένα οἰκογένεια.

Χίλιες στερήσεις, ἅπειρα ἐμπόδια μὰ δὲν κλονίστη-
κες, τράβηξες ὁλόϊσια καὶ στὸ τέλος πῆρες σὰν ἀνταμι-
οὐγὴ πυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Κεῖνοι οἱ χρόνια οἱ δύ-
σκολοι, κεῖνοι οἱ χρόνια πὺ κινδύνεψε τὸ Ἔθνος δὲν ἔ-
μεινες θεατὴς, τάχτηκες στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴ λευτεριά,
στρατιώτης στὴν Ἀλβανία. Μὲ τὸ τρανὸ σου παράσημα
ἔδωσες κουράγιο στοὺς φίλους σου, σύντριψες τὸν ἐχθρὸ
καὶ γύρισες μὲ παράσημα τὸ μπαρουτι, τὴν κάπνα, τίς
κακουχίες.

Μὰ τὰ μελλούμενα τῆς πατρίδας πρόσταζαν μέρες
δύσκολες, ἔφερναν μαῦρα κατοχικὰ χρόνια, ἔφερναν ἄ-
γῶνες. Κι' ἐσὺ ἀναπαμὸ δὲν εἶχες. Ξανὰ στὸ μπαρουτι,
ξανὰ στὸν ἀγῶνα μπροστάρης, ἔφερνες γύρα μὲ δυὸ δρα-
σκελιὲς ὁλάκερη τὴ Ρούμελη καὶ χαίρονταν οἱ λαγαδιές,
τραγουδαγαν τὰ πλάγια.

«Εγὼ εἶμαι Ἀντώνης Πασσαλῆς
καμάρη τῆς Καλοσκοπῆς...».

Ἡ λευτεριά ἦρθε ἀργότερα. Οἱ μέρες μέρεψαν, τώ-
ρα ὁ ἀγῶνας τῆς ἐπιδίωξης θέλει πλεῖστο πόλεμο ἀλλὰ
εἰρηνικό. Πέρασες στὸ Δικαστικὸ Σῶμα γιὰ νὰ μείνεις
ἐδῶ καὶ νὰ κλείσεις τὴν καριέρα σου φκιαχώντας πα-
ράλληλα μιὰ ἀριστη οἰκογένεια πὺ καμάρωνε ἐκεῖνη ἐ-
σένα καὶ σὺ αὐτή.

Μὰ τὴν ὥρα πὺ ἐκλείνες τὸν κύκλο τῆς σταδιοδρο-
μίας ἦρθε ὑπουλα ἢ μοῖρα νὰ σοὺ κλείσει ὀριστικὰ τὰ
μάτια, νὰ σδύσει τὴν ὑπαρξή σου. Καὶ σὺ ὁ ἀντρεωμέ-
νος, ὁ νικητὴς, ὁ λεβέντης ἔπεςες λὲς καὶ οἱ ρίζες σου
κοιμητιάστηκαν κι' ἔφυγες δίχως θόρυβο, δίχως πόλε-
μο, δίχως νὰ μπορέσεις νὰ παλέψεις τὸ χάρο στὰ μαρ-
μαρένια ἀλώνια.

Ἀλησμόνητε θεῖε, πίσω σου ἓνα τεράστιο κενὸ ἔ-
μεινε ἀγεφύρωτο. Οἰκογένεια, συγγενεῖς, φίλοι μάταια
θὰ σὲ γυρεύουμε κοντά μας, μὰ μόνον στὴ μνήμη μας θὰ
ζεῖς γιὰ χρόνια. Ἄς εἶναι ἀνάλαφρο τὸ Θεσσαλικὸ χῶ-
μα πὺ σὲ κάλυψε, ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη σου».

Δ. ΚΟΛΛΙΑΣ (Καραμῆτρος)

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μὴν ἔρχεστε τὴ θεληματικὴ συνδρομὴ σας γιὰ
τὸ Δελτίο. Εἶναι τὸ μέσο πὺ βοηθᾷ τὴν ἐκδοση
καὶ φέρνει τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας κοντὰ σὲ ὅλους.
Στείλτε μας συνδρομὲς στὴ διεύθυνση: Κων)νου
Βλάχου, Γ' Σεπτεμβρίου 18, τηλ. 5235148.

ΠΡΩΤΟΜΟΧΙΟΝΙ

Οἱ φυσικὲς δυνάμεις, μερικὲς φορὲς, δημιουργοῦν
τέτοιες καταστάσεις, πὺ δὲν μπορεῖς νὰ τίς ἀντιμετωπί-
σεις γιατί εἶναι ξαφνικὲς καὶ ἀπροσδόκητες. Ἔτσι, φέ-
τος πρῶτο - πρῶτο τὸ χιόνι σκέπασε τὸ χωριό, στίς 27
Ὀκτωβρίου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνουν ἓνα σωρὸ ζημιὲς
στὴν κτηνοτροφία καὶ τὴ γεωργία. Πολλὰ ζωντανὰ ξεπά-
γιασαν καὶ τὰ δέντρα φορτωμένα ἀκόμα μὲ καρποὺς καὶ
φύλλα, ἔπαθαν τρομαχτικὲς ζημιὲς. Εὐτυχῶς, ἦταν γιὰ
λίγες μέρες.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Σύνδεσμός μας κυκλοφόρησε ἡ-
μερολόγια τοίχου, πὺ ἀπεικονίζουν ὁλόκληρο τὸ χωριό
μας. Παρακαλοῦμε τοὺς συγχωριανοὺς καὶ φίλους νὰ
προμηθευτοῦν τὸ ἡμερολόγιό μας ἀπ' τὰ γραφεῖα τοῦ
Συνδέσμου, Γ' Σεπτεμβρίου 18, τηλ. 5235148.

« ΠΡΟΑΓΩΓΗ »

Στὸ βαθμὸ τοῦ Ἀρχιεπιθεωρητῆ τοῦ ΟΣΕ προή-
χθηκε ὁ συγχωριανός μας Δημήτρης Ν. Κόλλιας (Κα-
ραμῆτρος). Ὁ ἀγαπητὸς Δημήτρης πο- λατρεῖ τὸ χω-
ριό, τὸ Σύνδεσμο, ἀλλὰ καὶ τὸ Δελτίο μας, ἔφτασε στὸν
ὕψηλότερο βαθμὸ τῆς σταδιοδρομίας του. Σὲ λίγο θὰ πε-
ράσει κι' αὐτὸς στὸν κατάλογο τῶν συνταξιούχων καὶ πι-
στεύουμε, ὅτι ἔχει νὰ μᾶς προσφέρει πάρα πολλά.

ΜΕΤΑΘΕΣΗ

Στὴ Μυτιλήνη μετατέθηκε ὁ συγχωριανός μας πυ-
ροσβέστης Νίκος Γ. Μαλιβίτσης. Ἔτσι, σ' ἄλλη μιὰ γω-
νία τῆς Ἑλλάδας, θὰ βρίσκεται Κουκουδιστιανός.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀπ' τίς ΗΠΙΑ ἐπέστρεψε στὴν Ἀθήνα ὁ ἀλησμόνη-
τος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας Δημήτρης Κόλλιας. Κι'
εἶναι εὐχάριστο τὸ γεγονός, γιατί ὁ ἐκλεκτός μας συγχω-
ριανός, θὰ μείνῃ κοντά μας γιὰ ἓνα τουλάχιστον χρόνον
καὶ θάχουμε τὴν εὐκαιρία καὶ νὰ τὸν δοῦμε, ἀλλὰ καὶ νὰ
γυρέψουμε τὴν βοήθειά του, βοήθεια πὺ ξέρει νὰ τὴν δί-
νει τόσο ἀπλόχερα καὶ τόσο ἀθόρυβα καὶ ἀνυστερόβουλα.

Ὁ Δικηγόρος

Κωστας Παν. Βλάχος

εὐχεται σ' ὅλους τοὺς συγχωριανοὺς

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1979»

Γραφ. Γ' Σεπτεμβρίου 18

τηλ. 5235148

οἶκ. Σουλίου 14

Ἅγιοι Ἀνάργυροι

τηλ. 2630861

ΤΟ ΞΕΦΛΟΥΔΙΣΜΑ

ΦΑΝΗ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ

Τὸ ξεφλούδισμα τοῦ καλαμποκιοῦ ἦταν ἴσως ἡ πιὸ χαρούμενη ἀπασχόληση, ἢ καλλίτερα ἐκδήλωση μποροῦμε νὰ ποῦμε.

Μετὰ τὴν συγκομιδὴ τοῦ καλαμποκιοῦ ἔρχεται ἡ σειρά τοῦ ξεφλούδισματος. Μετέφεραν τὸ καλαμπόκι ἀπὸ τὰ χωράφια καὶ τὸ τοποθετοῦσαν στίς ἀχυρῶνες ἢ σὲ βοθηθικὸς χώρους τοῦ σπιτιοῦ. Κατὰ μαχαλὰ σχηματιζόντουσαν παρέες ἀποτελούμενες κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ νέους, ἀγόρια καὶ κορίτσια. Μὲ τὴν σειρά ἐπιδίδονταν στὸ ξεφλούδισμα τοῦ καλαμποκιοῦ. Ἄρχιζαν ἀπὸ τὸ σούρουπο καὶ μέχρι τὰ μεσάνυχτα τελείωνε. Φυσικὰ ἀνάλογα μὲ τὴν σοδειὰ τοῦ κάθε νοικοκύρη. Τὴν μετελαλίδειξη τούτη δουλειὰ τῆς ἀποφλοιώσεως τοῦ καλαμποκιοῦ τὴν ἔκαναν εὐχάριστη καὶ διασκεδαστικὴ μὲ τὰ ἀστεῖα τους, τὰ καλαμπούρια τους καὶ τὰ χωρατά τους. Ἀφοῦ συγκέντρωναν ἀπὸ τὰ χωράφια τὸ καλαμπόκι, τότε εἰδοποιοῦσαν «Μαρή Μαρία πάρει τὸν ἀδερφό σου κι ἴλατε ἀπόψε νὰ ξεφλούδισουμε. Πῆς μαρή κι' στ' γειτόνισσας τ' παρασκευὴ νὰ ἔρθει. Ἄιντε σὰς καρτεροῦμε, θάχουμε τρανὴν παρέα». Καθισμένοι γύρω ἀπὸ τὸ σωριασμένο καλαμπόκι ἄρχιζε τὸ ξεφλούδισμα μέσα σὲ πανηγυρικὴ ἀτιμόσφαιρα ξεφαντώνοντας τὴν γειτονιὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια, τὰ γέλια καὶ τίς διάφορες χαρούμενες ἐκδηλώσεις. Ἡ ζωὴ στὸ χωριὸ μας κυλοῦσε ἡσυχὰ καὶ ἡρεμῶς. Μεταξὺ τῶν κατοίκων ὑπῆρχε σεβασμὸς, κατανόηση, ἀλληλεγγύη καὶ προπαντὸς ἀμοιβαία ἐκτίμησις. Ἔτσι ἀδελφωμένοι κι' ἀγαπημένοι συνεργαζόντουσαν στίς διάφορες δουλειές. Τὸ ξεφλούδισμα ὁμῶς τοῦ καλαμποκιοῦ ἦταν κάτι τὸ ξεχωριστό. Ἦταν σχεδὸν γλέντι. Κι' ἂν, πολὺ σπάνιο πράγμα μεταξὺ τῶν νέων δημιουργόταν κανένα εἰδυλλιο, φυσικὰ πάντα μὲ ἄδολες καὶ τίμιες προθέσεις, τοῦτο θὰ εἶχε αἶσιον τέλος.

Στὴν περίπτωσι τούτῃ ἀκολουθήταν ἡ διαδικασία τῆς συμπεθερίας. Κι' ἂς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι τὸ περιβάλλον ἦταν αὐστηρῶς ἠθικώτατον.

Ἀφοῦ ξεφλούδιζαν τὸ καλαμπόκι κατόπιν τὸ ἅπλωναν στ' ἁλώνια μερικὲς ἡμέρες καὶ λιαζόταν ὥσπου νὰ γίνεῖ γιὰ στούμπισμα. Ὑστερα οἱ ἀνδρογυναῖκες ἐκεῖνες ἔπαιρναν τὰ «λιοράδια» δένοντας στὴν ἄκρη ἓνα μέτρο περίπου μὲ ψιλὴν τριχιά τὸ «λιαραδόξυλο» καὶ κτυποῦσαν μὲ δύναμη τὸ σωριασμένο καλαμπόκι. Σὲ μιὰ δύο ἡμέρες ὁ καρπὸς τοῦ ἦταν τριμμένος. Ὅταν οἱ γυναῖκες κτυποῦσαν μὲ τὰ λιοράδια τους ἀκατάπαυστα τὸ καλαμπόκι, ἦταν τόση ἡ δύναμη καὶ ἡ ὀρμὴ πού βουίζοντας τὸ δεμένο μὲ τὴν τριχιά λιοραδόξυλο συνέτριβε τὸν καρ-

πὸ καὶ τὰ καλαμποκόσπυρα πηδοῦσαν 2 - 3 μέτρα ψηλά. Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες δὲν ἄκουγες τίποτα ἄλλο παρὰ τὸ ἀντιβούσιμα ἀπὸ τὸ στούμπισμα τοῦ καλαμποκιοῦ, θάπ-
 θοῦπ πού γίνεται στ' ἁλώνια ἀπὸ τίς γυναῖκες καὶ πολὺ σπάνια ἀπὸ ἄνδρες.

Ἦταν ἂν δὲν ἀπατῶμαι τὸ 1929 - 1930 πού ξεφλούδαγαν στὸ συγχωρεμένο μπάρμπα Μῆτρο Τούμπα (Μητσιλῆ). Ἡ μακαρίτισσα ἡ θειὰ Βασίλω ἀναφε τὴν φωτιὰ ἐκεῖ στὸ φούρνο κάτω ἀπὸ τὸ ὑπόστεγο τῆς αὐλῆς. Κι' ἐμεῖς παιδιὰ, τότε, καταπιαστήκαμε μὲ τὸ ψήσιμο καλαμποκιῶν πού εἴχαμε διαλέξει κατὰ τὸ ξεφλούδισμα. Ἡ παρέα εἶχε τελειώσει τὸ ξεφλούδισμα καὶ στρώθηκε ἡ τάβλα, μὲ ἐκλεκτὰ μεζεδάκια, τουλούμισο τυρὶ καὶ ἄφθονο κοκκινέλι, πού ὁ μπάρμπα Μῆτρος φημιζόταν ὅχι μόνον διὰ τὴν ποσότητα ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ποιότητα. Ἐπάνω στὸ τραπεζομάντηλο ἄδειασαν καὶ δύο καλάθια σταφύλια καὶ διάφορα ἄλλα φρούτα. Ὑστερα ἄρχισε ὁ χορὸς. Ἐπικρατοῦσε χαρούμενη καὶ πανηγυρικὴ ἀτιμόσφαιρα. Τὸ γλέντι ἔφτασε στὸ ἀποκορύφωμά του ὅταν κάποια χωρατατζοῦ γυναῖκα ντυμένη μασκαρὰς μπῆκε ἔξαφνα μέσα. Τὴν μεταμφιεσμένην γυναῖκα τὴν ἔδωλαν στὸ χορὸ καὶ τραγουδοῦσε, πρὸς μεγαλύτερη τέρψη τῆς παρέας τραγούδια ἀποκρίτικα. Τότε χάλασε ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ γέλια καὶ τὰ ξεφωνητά. Τὸ γλέντι στὴν αὐλὴ τοῦ Μπάρμπα Μῆτρο τὴ φεγγαρόλουστη ἐκείνη βραδυὰ ἔμεινε σὲ ὅλους μας ἀλησιμόνητο διότι συνέβη τὸ παρακάτω ξαφνικὸ κι' ἀνατριχιαστικὸ γεγονός. Μέσα στὴν ὀχλοβοὴ ἐκείνη κτύπησε ἔξαφνα δυνατὰ ἡ αὐλόπορτα. Μιὰ γυναῖκα πού δρισκόταν πίσω ἀπ' αὐτὴ ἀνοιξε. Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς αὐλόπορτας ἡ γυναῖκα σωριάστηκε κάτω θγάζοντας συγχρόνως μιὰ κραυγὴ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη παρέα πού ἦταν πλησίον τῆς παραιμέρισε φοβισμένη καὶ κατατρομαγμένη. Εἶχαν ἔρθει δύο Σεγδιτσιώτες γιὰ νὰ φιλοξενηθοῦν στὴν χωριανή τους τὴ θειὰ Βασίλω. Φοροῦσαν φουστανέλλες, τσαρούχια καὶ σκούφια, μὲ τὰ γένεια τους, καὶ τὰ ραβδιά τους, σωστά θηρία. Μὰ τὸ πιὸ ἐκπληκτικὸ, τὸ πιὸ συγκλονιστικὸ ἦταν ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ ξενοχωρίτες τσοπάνηδες ἔσερναν μαζὺ τους ἓναν λύκο ζωντανὸν δεμένον μὲ ἀλυσίδες. Στὸ στόμα τοῦ εἶχαν δάλει φίμωτρο μὲ χονδρὸ σύρμα. Τὸν λύκο τὸν ἔπιασαν μὲ δόκανο πού εἶχαν τοποθετήσει σὲ μονοπάτι στὰ κατσάδραχα τῆς Γκιώνας. Τὸν ἔφεραν ζωντανὸν γιὰ νὰ φοβήξουν καὶ νὰ ἐντυπωσιάσουν τὸν κόσμον καὶ νὰ μαζέψουν περισσότερα φιλέματα, γιὰ τὸ ἀγρίμι εἶχε ρημάξει τὰ γιδοπρόβατα τῆς περιοχῆς. Τὸν λύκο

τὸν κρατοῦσαν καὶ οἱ δύο γιγαντόσωμοι Σεγδιτσιῶτες καὶ κείνος τοὺς ἐπαίρνε σθάρνα. Κατὰ τὴν ὥρα πού ἀνοιξε ἡ αὐλόπορτα τὸ ἀγρίμι ὄρμησε μέσα συμπαρασύροντας τὴν γυναίκα πού εἶχε ἀνοίξει. Μὲ ἀποτέλεσμα ἐκείνη νὰ λιποθυμήσει ἀπὸ τὸ φόβο της, καὶ νὰ σκορπίσει τὸν τρόμο καὶ τὸν πανικό σ' ὁλόκληρη τὴν παρέα.

Οἱ Συγδιτσιῶτες δὲν κατάφεραν, ὅπως λογάριάζαν, νὰ ἐπιδείξουν τὸ ἀγρίμι ζωντανὸ μέσα στὶς γειτονιὲς τοῦ χωριοῦ. Ἦταν ἀδύνατο νὰ σύρουν τὸν σιδηροδόμο λύκο κι' ἀναγκάστηκαν νὰ τὸν σκοτώσουν καὶ νὰ τὸν γδάρουν.

Κατόπιν πήραν τὸ λυκοτόμαρο, τὸ τέντωσαν σὲ δύο ξύλα καὶ γύριζαν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι μαζεύοντας τὰ φιλέματα, πατάτες, φασόλια, χρήματα κλπ.

ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Κώστας Γιαννέλος (Γιαννελοκώστας)

Εἶναι γύρω στὰ 1850 - 1870. Ὁ τόπος ἄγριος, οἱ ἄνθρωποι πλείοτερο ἄγριοι, ὁ ἰσχυρὸς ἐπικρατεῖ, ὁ ἀδύναμος χάνεται. Ἡ κλεψιά, ἡ ἀρπαγή, ὁ φόνος εἶναι καθημερινὰ ἐπεισόδια. Τὸ κράτος ἀκόμα δὲν μπορεῖ νὰ ὑποτάξει τὴν ὀρεινὴ Ἑλλάδα. Παντοῦ ληστὲς, ὁλοῦθε κρυψήγεται. "Αν δοκηθεῖς νὰ κινήσεις γιὰ στράτα μονάχος θάναι εὐτύχημα νὰ γυρίσεις ντυμένος, γιὰ πραγμάτειες οὔτε λόγος. Ὑπῆρξαν ληστὲς σπλαχνικοὶ ἀλλὰ καὶ κακοῦργοι. "Ολοι τοὺς ὅμως φημίζονταν γιὰ τὰ μεγάλα φαγοπότια τους, ποῦμειναν ἱστορικὰ μέχρι τὶς μέρες μας σὲ τρόπο πού νὰ κολλᾶνε παρατσούκλια, ὀνόματα ληστών ποῦμειναν ἱστορικὰ γιὰ τὸ λόγο αὐτό.

"Ας δοῦμε ὅμως πῶς παρουσιάζει ὁ Γεώργιος Θεοχάρης τὸν παπποῦ του Γιαννελοκώστα, ποῦχε δικό του ἀσκέρι καὶ ἦταν φαγάς καὶ γλετζές.

— Εἶμαι κοντὰ 10 χρονῶν. Πῆγα στὶς Θεριοπούλες μὲ τὸν πατέρα μου, αὐτὸς γιὰ νὰ κάνει λουτρά, ἐγὼ νὰ φορτώσω καλαμπόκι στὸ ζωντανὸ καὶ νὰ γυρίσω πίσω στὸ χωριό. Στὸ Κῶμια ἀντάμωσα τὸ γέρο Γιάννη Κεραμίδα. Κινήσαμε λοιπὸν μὲ τὰ γαϊδουράκια τὸ δρόμο γιὰ τὴν Κουκουδίστα, κοντὰ ἀπόγειομα. Δρόμο τὸ δρόμο βοηθώντας ἢ φεγγαράδα καὶ ἢ καλοκαιριάτικη βραδυὰ φτάσαμε στὸ Λευτεροχώρι καὶ ξεπεζέψαμε σ' ἓνα γνωστὸ τοῦ Κεραμίδα νὰ ξεποστάσουμε καὶ μὲ τὸ χάραμα νὰ τραβήξουμε πάλι γιὰ τὸ χωριό. Τοῦτος ὁ γνώριμος τοῦ γεροΓιάννη λεγόταν Τζάθας καὶ σὰν ξμαθε ποιοὺς εἶμαι μᾶς διηγήθηκε τὰ παρακάτω:

"Ἦμουν 18 χρονῶν τότε — σήμερα ζύγωνε τὰ 60 — ὅταν τρεῖς ληστὲς ἀπ' τὴν Κουκουδίστα σκότωσαν τὸν πατέρα μου καὶ ἐγὼ γλύτωσα σὰν ἀπὸ θαῦμα χάρη

σὲ μιὰ φλοκάτη ποῦμουν σκεπασμένος. Μὲ τὸ ἀπλωμα νὰ μὲ πιάσουν τράβηξαν τὴ φλοκάτη πού τὴν εἶχα ἀνάρριχτη καὶ τοὺς ἔμεινε στὰ χέρια ἐνῶ ὄρμηκα τὴν εὐκαιρία νὰ πηδῆξω ἓνα πουρνάρι κι' ὅπου φύγει-φύγει. Ὁ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ παπποῦς σου Γιαννελοκώστας. Αὐτὴ ἡ ἀποκάλυψη μοῦκοψε τὰ πόδια, ὅχι πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶχε κακὸ στὸ νοῦ του — ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια — ἀλλὰ ἀπ' τὴ μιὰ ἢ παιδικὴ ἡλικία ἀπ' τὴν ἄλλη ὁ φόβος, τὰ μιάτια μου παρ' ὅλη τὴν κούραση ἔμειναν ξάγρυπνα, καρφωμένα στὴν πόρτα μὴ καὶ μπεῖ ὁ γέρος καὶ μὲ σκοτώσει. Οἱ φόβοι μου ἀποδείχτηκαν γελοῖοι. Μὲ τὸ χάραμα πήραμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ χωριὸ καὶ μέσα μου ἔλεγα πότε θὰ φτάσω νὰ ρωτήσω τὸν παπποῦ μου νὰ μοῦ πεῖ τὸ ἱστορικόν.

Καὶ νὰ πῶς ἄρχισε ὁ γέροντας πιά ληστής τὴν ἐξίστωση.

— "Αστές κείνες τὶς ἀναθεματισμένες μέρες νὰ μὴ ξαναγυρίσουν. Εἴμαστε τρεῖς χωριανοὶ τότε, ἐγὼ, ὁ Μητρος Μώρης κι' ἓνας Ματζός. Φτώχεια καὶ πείνα. Ἀλλος τρόπος δὲν ὑπῆρχε. Τῷλεγε ἡ περδικούλα τότε καὶ βγήκαμε στὸ κλαρί. Μᾶς τρέμανε παντοῦ. Οἱ ἀρχὲς μᾶς εἶχαν καταδικάσει τρεῖς φορές σὲ θάνατο. Καὶ κατέχεις τί πάει νὰ πεῖ καρμανιόλα; Ἀλλοῦ τὸ κεφάλι ἄλλοῦ τὸ κορμί. Τὸ πῆρε ὁ κόρακας, τὸ πῆρε. Εἴχαμε λημέρι σὲ μιὰ σπηλιὰ κοντὰ στὴ Χαλκομάτα. Χειμῶνας καιρός, χιόνι καὶ παντοῦ κίνδυνος ἀπ' τ' ἀποσπάσματα. Κεῖ κοντὰ ἦταν ὁ Τζάθας μὲ τὴ στάνη του. Τοῦ δώσαμε λοιπὸν λεφτὰ νὰ μᾶς φέρε ἓνα σφαχτό, ψωμί, κρασί, πολεμοφόδια καὶ ὅ,τι χρειαζόμενοι. Ἡ ἐμπιστοσύνη ὅμως τούτη μᾶς πρόδωκε. Ὁ Τζάθας μᾶς ἔφερε τὶς παραγγελιὲς ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπόσπασμα!!! Μᾶς τσάκωσαν πάνω πού τὸ σφαχτὸ στράγγαγε κι' ἀρχίσαμε νὰ παίρνουμε θέση.

— Τί τὰ θές μᾶς ἔδωσαν χειροπόδαρα σὰν κατσίκια, μᾶς ρίξαν ἓνα μπερτάκι καὶ μᾶς ἔφεραν στὴ Χαλκομάτα, σὲ ἓνα χτίριο, τὸ λέγαν Κουτσέκι, μᾶς ἔρριξαν στὸ πάνω πάτωμα νὰ ξεπαγιάσουμε, κι, ἐκεῖνοι στ' ἀποκάτω τὸ ρίξαν στὸ φαί καὶ στὸ γλέντι. Ἡ ὥρα περνοῦσε κι' ὅσο σκεφτόμαστε ὅτι ἀπ' τὴ μιὰ μᾶς πιάσαν μπαμπέσικα, ἀπ' τὴν ἄλλη αὐτοὶ οἱ χαλβάδες μᾶς τρώγανε τὸ σφαχτὸ καὶ τὴν ἄλλη θὰ μᾶς πέραγαν στὴν καρμανιόλα, μᾶς ἔκοψε κρῦος ἰδρώτας.

Μπροστὰ στὸ χάλασμό μας φάγαμε τὰ σκονινὰ μὲ τὰ δόντια καὶ λυθήκαμε. Βοηθούμενοι ἀπ' τὶς φουστάνες καὶ τὶς κάπες καὶ τὸ πολὺ χιόνι πηδῆξαμε ἀπ' τὰ παράθυρα κι' ὅπου φύγει φύγει, τάξαμε ὅμως νὰ πάθει τέτοιο κακὸ ὁ προδότης Τζάθας πού τὸ μικρότερο κομμάτι τοῦ κορμιοῦ του νᾶναι ὅσο τὸ αὐτί του. Καὶ τὴν προδοσίᾱ τὴν πλήρωσε ἀργότερα μὲ τὸ κεφάλι του.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ: 'Αλβανοϊταλικός πόλεμος

Οί παλαιοί τὰ θυμοῦνται γιατί τῆλξαν, οἱ νέοι τ' ἀγνοοῦν. Ἀφήνοντας τὸ λογισμὸ νὰ φτάσει στὰ περασμένα κείνα χρόνια νὰ μᾶς δώσει μιὰ γεύση, νὰ μᾶς διηγηθεῖ ὅσες σελίδες δὲν γράφτηκαν σὲ χαρτί, σελίδες δικές μας ἀποκλειστικά, θὰ μᾶς διηγόταν μὲ ὅση ἀντικειμενικότητα μποροῦσε κάπως ἔτσι.

Ὁ Ὀκτώβρης διάδαινε τίς μέρες του μέσ' τὸν τελειωμὸ τοῦ φθινόπωρου κι' ἡ μεστωμένη φύση εἶχε τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας σὲ μιὰ ἀσταμάτητη κίνηση καθὼς ὁ καθένας φρόντιζε νὰ μαζέψει τὸ θιὸς πρὶν ὁ χειμῶνας προφτάσει. Τὸν εἰρηνικὸ τοῦτο πόλεμο φύσης καὶ ἀνθρώπων τὸν ἔκοψε στίς 28 τοῦ μηνὸς τὸ ξαφνικὸ κι' ἀδιάκοπο χτύπημα τῆς καμπάνας. Βράχια καὶ ρηματιές ἀντιβούζαν σκορπίζοντας τὸν φόβο στίς μαννάδες, τὸ ξάφνιασμα στοὺς ἄνδρες, χαρὰ στὰ μαθητοῦδια, συλλογιστὴ στοὺς γέροντες. Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα ἡ εἴδηση τοῦ τηλεγράφου διαδόθηκε σὰν ἀστραπή — ΠΟΛΕΜΟΣ. Πανικός, τρόμος, ἀπογοήτευση, κλάματα, ἀπελπισία, τὰ πρῶτα συναισθήματα, οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις καλμάρουν, μιὰ κάποια ψυχραιμία διαφαίνεται σ' ὅσους προμάντευαν τὸ γεγονός.

Οἱ στρατεύσιμοι τοῦ χωριοῦ ξεκινοῦν τραγουδώντας — γνήσιο Ρουμελιώτικο ἀγέρωχο φρόνημα — νὰ σμίξουν μὲ τὸ στρατό, νὰ τραβήξουν τὸ δρόμο τοῦ ἀγῶνα ποὺ γράφει χρυσὲς σελίδες στὴν ἱστορία τῆς πατρίδας, στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, τῶν πολιτισμένων λαῶν, τῶν πολιτισμένων θαρράων.

Οἱ μάχες στὴν Ἀλβανία στέλνουν στὴν πατρίδα δόξα. Αἶμα κουκουδιστιανὸ χύνεται σὲ τοῦτες τίς ράχες ἀπ' τοὺς τραυματισμούς, ψυχὲς συγχωριανῶν ἀφήνουν τὰ ὕστερνα ἀπὸ σφαῖρες ἐχθρικές. Στὸ προσκλητήριο ἀπόντες Παναγιώτης Θεοχάρης καὶ Ἡλίας Λίτσος.

Ἀπρίλης τοῦ 41. Οἱ Ἴταλοι φεύγουν σὰ λαοί. Ὁ φωτιστὴς τῆς Ἑλληνικῆς νίκης ξεχύνεται σ' ὁλόκερο τὸν κόσμο. Χάσκουν οἱ λαοὶ στὸ ἄκουσμα πῶς ὁ Δαυὶδ κατατρόπωσε τὸ Γολιάθ.

Μὰ οἱ δάρβαροι δὲν εἶχαν ἔρθει ἀκόμα. Οἱ Γερμανοὶ σπεύδουν νὰ βοηθήσουν τοὺς νικημένους Ἴταλους. Μιλιούνια στρατὸς μὲ ἄρματα, βαπάρια κι' ἀεροπλάνα πέφτει νὰ πνίξει τὴ μικρὴ μας πατρίδα. Ἡ ἄμυνά μας δὲν ἀντέχει, ὑποκύπτει κι' ἔρχεται ἡ συνθηκολόγηση. Στὴν Κουκουδίστα ἡ ζωὴ ἀρχίζει νὰ παίρνει ξανὰ κάποιο ρυθμὸ.

Τὸ 1942 μαρτύριο καὶ ὀλέθρια δυστυχία, γύμνια, πείνα καὶ ἄγχος κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν κατακτητῶν, κάτω ἀπ' τὴν μπότα τῶν Ἰταλῶν ποὺ τοὺς ἀνάθεσαν οἱ Γερμανοὶ τὴ φρούρηση τούτου τοῦ μικροῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ μας. Ἡ πείνα μαστίζει μικροὺς καὶ μεγάλους,

ἡ ἀνασφάλεια, ἡ κλεψιά, οἱ λεηλασίες, τὸ πλιάτσικο μαυρίζουν τὴν θλιθερὴ κατάσταση, καίμια προστασία, καίνενα ἔλκος.

Τὸν ἴδιο χρόνον τὸ πρῶτο ἀντάρτικο ἀντίστασης γεννιέται καὶ στὸ χωριὸ μας. Οἱ πρῶτες ρίψεις τῶν συμμάχων γίνονται στὴ Γκιῶνα. Ὁ συνταγματάρχης Ἐντυμπαίνει ἐπικεφαλῆς καὶ ἡ δράση ἐνάντια στὰ στρατεύματα κατοχῆς ἀρχίζει. Ἡ φλόγα τῆς λευτεριάς ἀρχίζει νὰ χαϊδεύει τίς ψυχὲς τῶν πατριωτῶν μας. Οἱ Ἴταλοι ποὺ θέλησαν νὰ δώσουν ἓνα μάθημα στοὺς «ληστὲς τῆς Γκιῶνας» κοιματιάστηκαν στὴ θέση Ρυκά. Τὸ μάθημα τοῦτο εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν κινητοποίηση ὁλόκληρου Συντάγματος ἀπὸ Δαδί καὶ Ἀμφισσα πρὸς τὸ χωριὸ γιὰ ἐκκαθάρισιν τῶν ὄρεινῶν περιοχῶν καὶ ἐγκαταστάθηκε τὸ διοικητήριον στὸν καφενὸ τοῦ χωριοῦ. Εὐτυχῶς δὲν προέβησαν σὲ ἀντίποινα μόνον πληροφορίες μάζευαν καὶ ἐξέταζαν ὅποιον ἔβλεπαν ἀξύριστο καὶ ἄγριο περνώντας τον γιὰ «αντάρτη» κι' ἔλεγαν ΜΑΛΑΝΤΡΙΝΟ — ΜΑΛΑΝΤΡΙΝΟ.

Τούτῃ τὴν ἐποχὴ θὰ πιαστεῖ αἰχμάλωτος ὁ Κώστας Εὐθ. Κατσανιώτης γιὰ νὰ ὀδηγηθεῖ αἰχμάλωτος στὴ Γερμανία καὶ νὰ ἀφήσει ἐκεῖ τὴν τελευταία του πνοή. Μετὰ λίγες μέρες οἱ Ἴταλοι ἀπομακρύνονται καὶ οἱ ἄνθρωποι παίρνουν λιγάκι ἀπάνω τους. Ἀμέριμνοι προσωρινὰ στὰ φτωχικά τους ἀναπαύονται γιὰ τὸ ξεκίνημα τοῦ τρύγου. Ἡ φθινοπωριάτικη νυχτιὰ εἶναι ἡ πιὸ γλυκεῖα θαλπωρή. Ἡ ἀπεραντωσύνη τῆς φύσης, ἡ ἡρεμία καὶ τὸ θρόισμα τῶν φύλλων γράφουν ἀπερίγραφτες νότες μουσικῆς. Νότες ποὺ τίς κόθει ψυχρὰ τὸ δυσσίωνα κρῶξιμο τῆς κουκουδάγιας ἀκριδῶς μεσάνυχτα. Οἱ γεροντότεροι τσιτώθηκαν. Κακὸ σημάδι τοῦτο. Ὁ Θεὸς νὰ δάλει τὸ χέρι του. Τὰ σκυλιὰ οὐρλιάζουν.

Τὸ χάραμα τὸ χωριὸ ζώθηκε ἀπὸ Ἴταλους ποὺ τώρα πιά ἦταν ἐξαγριωμένοι. Ἡ ζωὴ χάνει ξανὰ τὸ ρυθμὸ τῆς τὸ αὔριο καὶ τὸ σήμερα ἄγνωστο. Ὅλοι κατόπιν διαταγῆς συγκεντρώνονται στὴν πλατεῖα. Ἀπὸ δῶ ἓνα καινούργιο δράμα γεννιέται. Ὅλοι οἱ ἄνδρες ὀδηγοῦνται σὲ στρατόπεδο τῆς Λειβαδιάς κι' ἀπὸ κεῖ στὴ Θήβα γιὰ 3 - 4 μῆνες. Τὸν καιρὸ αὐτὸ εἶχε ἐκτελεστεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ Λουκάς Ν. Πριόβολος. Ἀργότερα ἤρθε ἡ μάχη τῆς Ἀγίας Τριάδας, ἡ ματωμένη Λαμπρὴ τοῦ 44, ὁ θάνατος διὰ «πυρὸς» τρεῖς φορές τοῦ χωριοῦ μας, ὁ θάνατος πολλῶν παλληκαριῶν. Ἡ λευτεριά ἤρθε πολὺ ἀργότερα καὶ ὄρῃκε στάχτες ἀπ' τὸ λεδέντικο χωριὸ. Μὰ πάλι στεριώθηκε καὶ στέκεται πανώριο καὶ διαλαλεῖ τοὺς ἀγῶνες του. Ὅλα τοῦτα μέσα ἀπ' τίς λίγες ἀράδες τῆς ἐφημερίδας εἶναι ψίχουλα γιὰ νὰ χορτάσουν τοὺς νέους. Κάποτε οἱ παλαιοὶ πρέπει νὰ δώσουν αὐτὲς τίς σελίδες σὰν παρακαταθήκη στοὺς νέους.